

Tietorakenteiden ja algoritmien harjoitustyön testausdokumentti

Risto Tuomainen

31. elokuuta 2014

Suorituskyky testauksessa testattiin Strassen algoritmia, determinantin laskemista ja harvan matriisin kertomista tiiviillä. Determinantin laskeminen testaa oikeastaan LUP-hajotelmassa käytettävää algoritmia, koska determinantin saa hajotelmasta triviaalisti. Naiivia matriisikertolaskua käytettiin kertolaskujen vertailukohtana.

Testauksen toteuttamisessa ei varsinaisesti kannettu huolta clean code -puolesta. Testit voi toistaa poistamalla pääohjelmametodin koodista kommentteja halutuilta kohdilta. Ohjelma tuottaa .csv-tiedostoja, joista voi piirtää kuvia esim. R:llä kuten tässä on tehty.

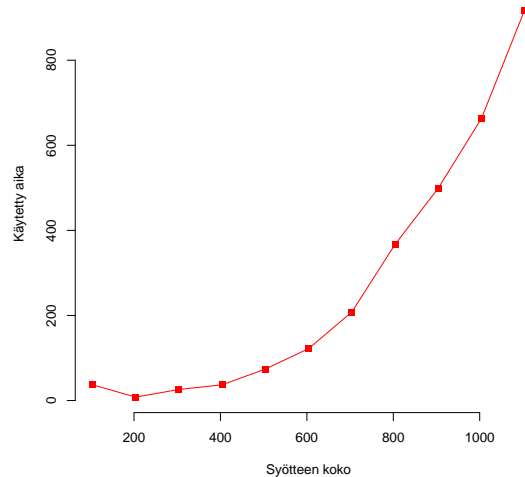
Determinantin laskeminen

Determinanttia testattiin eri kokoisilla neliömatriiseilla, jotka oli täytetty satunnaisilla kokonaisluvulla väliltä $(0, 100)$. Determinantin laskeminen toteutettiin $\mathbf{PA} = \mathbf{LU}$ -dekomponoinnin avulla. Ratkaisussa seurattiin melko tarkasti opikirjan pseudokoodia [1, s. 824], jossa algoritmi oli toteutettu melko tehokkaasti. Toteutus näyttääkin saavuttavan suunnilleen $O(n^3)$ -aikavaativuuden, noin ainakin kuvan perusteella arvioituna.

Tiiviiden matriisien kertolasku

Harjoitustyössä toteutin Strassen algoritmien neliömatriisien kertomista varten. Suorituskykytestissä kokeilin algoritmien käyttämää aikaa eri kokoisilla neliömatriiseilla. Lisäksi vertailun vuoksi sama kertolasku tehtiin myös naiivilla algoritmilla. Näistä kahdesta Strassen algoritmien pitäisi teoriassa olla nopeampi, mutta kuten kuvasti voi havaita, testissä naiivialgoritmi voitti Strassen huomattavalla erolla. Eräs syy tähän voi olla, että toteutin Strassen algoritmien siten, että sen aikana kopioidaan kerrottavien matriisien osamatriiseja (sen sijaan, että olisin laskenut indeksejä ja tehnyt laskutoimituksia syötematriisiin). Tämä lisää tietysti suoritusaikaa hieman. Asymptoottisen aikavaativuuden kannalta ratkaisu on kuitenkin neutraali [1, s. 77]. Lisäksi toteustapa lisää huomattavasti algoritmien muistivaatimusta, ja testin perusteella vaikuttaakin siltä, että juuri muistivaatimus dominoi aikavaatimusta. Hyppäykset suoritusajassa nimittäin voisivat selittyä luontevasti sillä, että kaikki suorituksessa vaadittu tieto ei ole mahtunut muistiin, ja suorituksen aikana on jouduttu hakemaan tietoa kiintolevyiltä.

Kuva 1: Determinantin laskemisen aikavaativuus

Yhteenvedona Strassen algoritmia siten kuin se tässä on toteutettu voi pitää katastrofaalisen huonona.

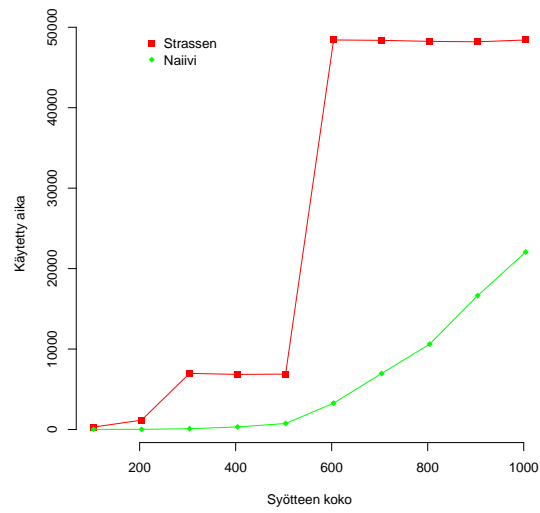
Harvan ja tiiviin matriisin kertolasku

Ainut epätriviaalialgoritmi, jonka toteutin harjoitustyössä ja joka käyttää Yale Matrix -esitystä hyödykseen, on harvan ja tiiviin algoritmin kertolasku. Algoritmia testattiin kertomalla kahta neliömatriisia keskenään. Algoritmi toimisi samoin myös yleisessä tapauksessa. Testissä harvassa matriisissa oli 5 % alkioista muita kuin nollia ja tiiviissä matriisissa kaikki arvot olivat muita kuin nollia. Algoritmi osoittautui varsin menestyksekkääksi, ja kuten kuvista voi nähdä aikavaativuus on selvästi eri suuruusluokkaa kuin naiivilla kertolaskulla. Testissä ei edes kokeiltu erityisen suuria matriiseja, mutta jo näissä testeissä ero oli jo käytännönkin kannalta ratkaiseva.

Viitteet

- [1] Thomas H. Cormen, Charles E. Leiserson, Ronald L. Rivest, and Clifford Stein. *Introduction to Algorithms*. The MIT Press, 2009.

Kuva 2: Tiiviiden matriisien kertolasku

Kuva 3: Harvan matriisin kertominen tiiviillä

